

Kalpteki Samimi Niyet

– fuatturker · 10 Nisan 2012

Kur'an'a göre insanları Rabbimiz'in Katında değerli kılan özellik imanları, yalnızca Allah'ın rızasını amaçlayarak yaptıkları salih ameller ve kalplerindeki samimi niyetleridir.

Samimiyet, insanın gerçek düşüncelerini saklamadan, kendisini olduğundan farklı göstermeye çalışmadan açıkça ortaya koymasıdır. Samimi insan içinden geldiği gibidir, yapaylıktan uzaktır ve bu nedenle etrafındaki kişileri de olumlu etkiler.

Samimi insan hiçbir dünyevi çıkarı, beklentisi olmaksızın, yalnızca Allah emrettiği için salih amellerde bulunur. Katıksızca Allah'ın hoşnutluğunu amaçlar, yaptığı işlerde, söylediği sözlerde, ibadetlerinde ve günlük yaşamında gönülden Allah'a yönelir.

Allah kolayın en kolayını bize nimet olarak vermiştir; samimi olmayı. Ve gerçek anlamda samimi inananlar kurtuluş bulacaklardır. Samimi olan insana, Allah ne yapacağını, nasıl davranması gerektiğini zaten ilham edecektir. Rabbimiz sonsuz rahmetiyle imkanları insanların önüne getirmektedir.

İnsan tefekkür ederken de Allah'ın verdiği o büyük nimetleri; samimiyetini ve vicdanını kullanır. Samimiyetle düşünüldüğünde, bir hücrenin yapısının ya da bir sivrisineğin yaşamının ne denli heyecan verici mucizevi özellikler içerdiği anlaşılır. Çok büyük bir metropol gibi olan ve mucizevi kompleks bir yapıya sahip hücreyi incelediğimizde adeta nefesimiz kesilir. İnsan bu benzersiz tasarıma sahip sistemleri gördüğünde, Allah'a olan sevgisi ve O'na duyduğu korku daha da artar. Allah'tan korkusu artan kişinin, Allah'ın gösterdiği yola, yani İslam'a titizliği de daha fazla artar. Ve insan mükemmel bir ahlaka sahip olur.

Din, Allah korkusu ve hoşnutluğu temeli üzerine kurulmuştur. Ancak Yüce Allah'tan gereği gibi korkanlar dinde samimi olabilirler. Kendisine 'şahdamarından yakın' olan Allah'tan içi titreyerek korku duyması, sadece O'nun razı olacağı davranışlar sergilemesi, kişinin samimiyetinin göstergesidir. Samimiyet asla taklit edilerek yaşanamaz. Rabb'ine ve kendisine karşı samimi olan mümini hiçbir şey gerçek amacından saptıramaz. Onu Allah huzurunda hesabını veremeyeceği bir şeye asla yanaştırmaz.

Kur'an'a baktığımızda müminlerin hatasız olmadıklarını, aksine hata yapan, ancak fark ettikleri anda bağışlanma dileyen insanlar olduklarını görürüz. Allah'tan içi titreyerek korku duyan mümin, yaşadığı her an güzel ahlak özelliklerine ulaşmak için çaba gösterir. Bu sırada unutup yanılabilir ya da hata yapabilir. Ancak asıl önemli olan yapılan hatadan samimiyetle, bir daha asla tekrarlamamak üzere kararlılıkla vazgeçmektir. İnsanın, hayatını hata yapmadan yaşaması zaten imkansızdır; dünya bir imtihan ve eğitim mekanıdır. Hata yaptığında Allah'a karşı ne denli acz içinde olduğunu farkedenden mümin, hatasını fark

edebildiği için şükreder, bağışlanma dileyerek tevbe eder ve Rabbimiz'e yönelir.

Samimi insan vicdanlı düşünerek ve Allah'ın her an kendisini gördüğünün bilincinde olarak hareket eder. İnsanların düşünce ve isteklerine göre hareketlerini ayarlamaz, yalnızca Rabb'imiz'in rızasına yönelir. İnsan zaten Kuran'a tabi ise, Kuran'a göre yaşıyor ve Kur'an'a göre hareket etmek samimiyeti getirecektir.

Toplumdaki küçük düşme, haksızlığa uğrama gibi kavramlar, şeytanın insana verdiği telkinlerdir. Mümin için ise önemli olan insanların gözündeki değil, Allah Katındaki değeri, yalnızca O'nun bağışlaması ve hoşnutluğudur. Samimi olan kulların üzerinde ise şeytanın zorlayıcı gücü yoktur.

Yüce Allah'ın 'gizlinin gizlisini' bildiğini kavramak, insanın dürüstlükten ve samimiyetten ayrılmamasını sağlayacaktır. Mümin yaptığı her hatadan sonra Allah'a yönelir, bağışlanma diler ve tevbe eder. Çünkü, dünyada da, ahirette de ceza ve ödül yalnızca Allah'tandır. Hatasını farkettiği an telafi edip, Allah'ı razı etmeye çalışması, kişinin samimiyetin kanıtıdır. Bağışlaması bol olan Rabbimiz bir Kur'an ayetinde "Rabbiniz sizin içinizdekini daha iyi bilir. Eğer siz salih olursanız, şüphesiz O da, (Kendisi'ne) yönelip dönenleri bağışlayıcıdır." (İsra Suresi, 25) buyurur.

Samimiyet şifadır. Allah, Kuran'ın derin sırlarını açarak, samimi kullarının kavrayışlarını arttırır. Kalp gözü derinlemesine açılan insan da, -Allah'ın dilemesiyle- çok güçlü bir imana kavuşacaktır.

Fotoğraf Hakkında Dipnot: "Bize çocuklar dil çıkarınca ya da biz onlara dil çıkarınca "ayıp ayıp alışma ya da alıştırma denirdi". Oysa Muhammed-i Arabi aleyhissalatu vesselam Hz. Hüseyin ile oynarken dilini çıkarıyor ve Hz. Hüseyin de buna çok sevinip gülüyor. Hatta Hz. Hüseyin gülünce bu sefer mübarek ağzına su alıp Hz. Hüseyin'e doğru püskürtüyormuş. Yani O'nun yaptığı davranışı biz hoş görmeyip ayıp diyormuşuz. Allah'ım gafletimizi Sen affet..."Bu bilgiyi aceze.wordpress.com/2011/11/07/dil-cikarin/ linkinden aldım. Teşekkür ederim.Fuat Türker